

Twée druppels (1992)

Sieth Delhaas

De Bazuin, Splinter, 10 januari 1992

Terwijl ik mijn aantekeningen over mijn bezoek aan Minsk, de hoofdstad van Wit-Rusland uitwerk, komt er een brief van de twee studentes die we er spraken. Ze willen deze zomer een maand naar Nederland komen. Willen leren van het leven hier. Weten we werk voor hen? Is er onderdak?

In mijn aantekeningen herlees ik wat ze zeiden toen we spraken over vrouwen en politiek; over de kansen die hun maatschappij vrouwen heeft geboden:

‘Ik weet ongeveer wat er in de wereld gebeurt maar ik ben niet actief. Politiek is een mannenzaak en niet voor de vrouw. Vrouwen zijn er voor thuis en om hun innerlijke schoonheid te ontwikkelen. Politiek is voor vrouwen in onze maatschappij te zwaar want ze hebben te veel alledaagse problemen die haar krachten bijna te boven gaan. Ik heb er echt geen interesse in. Volgens de natuur is de vrouw ervoor bestemd zich zelf te verwerkelijken. In de oertijd bleef de vrouw ook thuis en de mannen gingen op jacht.

Door een Russische vrouw die lang in India heeft gewoond, ben ik in de oosterse filosofie geïnteresseerd geraakt. Het gaat erom dat de mens zijn bewustzijnsniveau verhoogt. Tsjernobyl heeft alles in mijn leven veranderd. Het ergste is dat deze ramp voor ons is verzwegen. Pas sinds kort hebben we voorschriften voor onze gezondheid gekregen. Dat heeft me heel pijnlijk geraakt. Een van onze schrijvers heeft gezegd dat dit volkerenmoord is op de Witrusen. Ik weet dat ik door die ramp maar kort zal leven. In de toekomst zullen er veel kinderen met afwijkingen worden geboren. Moeders hebben andere problemen dan in de politiek te gaan.’

Sovjetdeskundigen menen dat de huidige bevolking absoluut niet weet wat zelfstandig politiek handelen of economisch initiatief is. De kans op een herhaling van de gebeurtenissen in 1917 blijft groot.

Wat zeuren we dan om twee meiden van 22? Twee druppeltjes op een gloeiende plaat? Wie zoekt er mee naar vakantiewerk? Ze studeren Engels aan de universiteit, proberen nog wat Duits te leren. Ik dacht even aan het grote motel in mijn woonplaats, maar wil ze toch wat beters bieden dan zich volvretende Nederlanders.

Ik hoor wel van u!